

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/99/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3610204731
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2011:3610204731.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa X. F., bytom X., F. č. XXXX/XX, zastúpeného P. P. Z., T. so sídlom v X., Z. Q.. C. G.. XX proti odporcovi Q. J. I. - F. H. X., D.: XX XXX XXX so sídlom X., G. G.. XXX/X, zastúpenému P. D. F. P., T. so sídlom X., O. G.. X/ B, o zaplatenie 2.102 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. januára 2011, č.k. 5C 133/2010-96 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 98,69 Eur k rukám P. D. F. P., advokátky do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 2.102 Eur z titulu náhrady škody. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ bol v roku 2009 členom odporcu, odporca je organizačnou zložkou Q. J. I., ktorý je registrovaným občianskym združením, podľa jeho stanov je odporca právnickou osobou so samostatnou právnou subjektivitou. Navrhovateľ dňa 08.03.2009 zaplatil odporcovi členské v sume 16,50 Eur a teda bol členom odporcu aj počas roka 2009. Navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že odporca mu údajne odmietol vydať povolenie na rybolov na rok 2009, preto bol nútený získať ho u inej organizácie Q. J. I. v X., následne nemohol loviť v miestnych vodách v správe odporcu, za lovom rýb musel dochádzať k iným vodám, čím mu vznikli cestovné výdavky, ktoré si ako škodu uplatnil u odporcu. Z ustanovení vyhlášky č. 185/2006 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 139/2002 Z.z. o rybárstve v znení neskorších predpisov vyplýva, že povolenie na rybolov sa vydáva na žiadosť. Z dokazovania mal za preukázané, že pri podávaní žiadosti o vydanie povolenia na rybolov odporca uplatňoval neformálny prístup, kedy v podstate stačilo zaplatiť príslušný poplatok a žiadateľovi bolo povolenie vydané. Pokiaľ navrhovateľ v konaní tvrdil, že odporca mu odmietol vydať šeky na zaplatenie poplatku za povolenie, tento úkon nemožno stotožniť s odmietnutím vydania samotného povolenia na rybolov, pretože tento nie je podmienkou vydania povolenia, keďže rozhodujúce je len samotné zaplatenie príslušného poplatku. Podľa názoru súdu navrhovateľovi nič nebránilo zaplatiť poplatok za vydanie požadovaného povolenia na rybolov na rok 2009 na účet odporcu v banke rovnakým spôsobom akým preukázateľne zaplatil členské na rok 2009. Pokiaľ navrhovateľ tvrdené odmietnutie vydania šeku na zaplatenie poplatku za vydanie povolenia na rybolov na rok 2009 stotožnil s odmietnutím vydania samotného povolenia, ide z jeho strany o omyl, z ktorého nemôže pre odporcu plynúť návrhom uplatnená povinnosť na náhradu škody. Rovnako o omyle navrhovateľa možno hovoriť ak odmietnutie vydania povolenia na rybolov stotožňoval s tvrdeným zoznamom členov u svedkyne E., ktorým nemá byť vydané povolenie na rybolov, pretože takéto dôsledky mohlo mať len prípadné

disciplinárne opatrenie uložené v zmysle stanov Q. J. I., ktorého uloženie v konaní žiadny z účastníkov konania ani len netvrdil, takéto rozhodnutie by v zmysle stanov muselo byť navrhovateľovi riadne doručené tak, že by sa o ňom mohol dozvedieť tvrdeným spôsobom z nástenky odporcu. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti odporcu za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je súčasné splnenie štyroch podmienok: 1/ protiprávny úkon, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4/ zavinenie. Všetky uvedené predpoklady musia byť na vznik zodpovednosti odporcu za škodu splnené súčasne. Keďže odporca nevydal navrhovateľovi povolenie na rybolov, neporušil žiadnu právnu povinnosť, pretože povinnosť vydať povolenie mu vzniká až po podaní žiadosti, ktorú treba vzhľadom na zavedenú prax u odporcu pokladať za podanú po zaplatení poplatku za požadované povolenie na rybolov, ktorý navrhovateľ nezaplatil. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa konštatoval, že predpoklady zodpovednosti odporcu za škodu neboli naplnené. Podľa názoru súdu nemožno súhlasiť ani s tvrdením navrhovateľa, že na základe vydaného zväzového kaprového povolenia v miestnej organizácii zväzu v X. nemohol loviť aj v miestnych kaprových vodách pod správou odporcu. Súd prvého stupňa poukázal na to, že navrhovateľ bol po zaplatení členského na rok 2009 členom odporcu, v zmysle rybárskeho poriadku bol oprávnený loviť vo všetkých zväzových kaprových vodách vrátane miestnych kaprových vôd pod správou odporcu, vynaložené náklady navrhovateľa ako loviaceho na cestovné teda nemožno pokladať za škodu navrhovateľa, ale za dobrovoľnú dispozíciu s jeho majetkom. Za jeho škodu nemožno ani považovať vynaložené cestovné do X. za účelom vyzdvihnutia povolenia na rybolov na rok 2009, pretože navrhovateľ nezaplatil poplatok za vydanie povolenia na rybolov u odporcu, preto na vydanie povolenia mu u odporcu ani nemohol vzniknúť nárok. Z uvedených dôvodov návrh navrhovateľa zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, zákonom č. 139/2002 Z.z., vyhlášky č. 185/2006 Z.z.. Úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 522,68 Eur podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré spočívajú z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytykal súdu prvého stupňa neúplne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci. Dôvodil, že tvrdenia odporcu, že neprejavil záujem o vydanie povolenia na lov rýb boli jednoznačne vyvrátené výpoveďou svedkov V. O. a P. V., ktorí potvrdili skutočnosť, že sám odporca zakázal vydať povolenie na rybolov pre navrhovateľa a súčasne zakázal aj prijatie úhrady za členské. Namietal, že súd prvého stupňa sa nevyporiadal s otázkou kedy, prečo a z akého dôvodu bolo vydané povolenie na lov rýb pre navrhovateľa F. H. Q. v X. a ako svoju žiadosť v tejto organizácii navrhovateľ odôvodnil. Túto skutočnosť považuje za mimoriadne dôležitú pre objektívne zistenie skutkového stavu veci, t.j. k tomu zisteniu, že odporca skutočne pristupoval ku svojim členom diskriminačne a tým ich poškodil na ich právach ako členov Q., ktoré majú garantované jednak v Ústave Slovenskej republiky, ako aj v platných stanovách Q.. Dôvodil, že súd prvého stupňa napriek opakovaným návrhom nevypočul ním navrhnutých svedkov, ktorí mali vedomosť o jeho diskriminácii, a preto je zarážajúce, že tieto osoby neboli vypočuté. Uviedol, že odporca neakceptoval skutočnosť, že existuje uznesenie Q. rady v I., kde bolo nariadené vydať navrhovateľovi povolenku a prijať aj platbu za členské. Nakoľko ani po opakovaných výzvach, že si chce zakúpiť povolenie na rybolov, tieto odporca neakceptoval, dňa 25.05.2009 navrhovateľ spoločne s B. C. oznámili túto skutočnosť OO PZ v X.. Súd si však nevyžiadal tieto listinné dôkazy a nezaoberal sa ani obsahom tohto podania, ktoré jednoznačne preukazuje skutočnosť, že navrhovateľovi a jeho ďalším kolegom bolo odmietnuté zo strany odporcu vydanie povolenia na rybolov. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že na základe vydaného zväzového kaprového povolenia mohol loviť aj v miestnych kaprových vodách pod správou odporcu, keď uvedený právny názor súdu je v rozpore so smernicou kde je jednoznačne uvedené, na aké povolenia sa môže loviť a na akých revíroch Q.. V prípade, že by bol lovil na revíroch F. H. Q. X. na zväzovú povolenku vydanú F. X. spáchal by trestný čin pytlactva. Keďže nemohol loviť na všetkých revíroch organizácie, ktorej je nepochybne členom, tak bol nútený loviť na iných revíroch zaradených do zoznamu revírov Q. s platnosťou povolenia na rybolov, na ktoré revíry bol nútený dochádzať a teda takouto diskrimináciou zo strany vlastnej organizácie mu boli vyvolané nákladové položky na dopravu, čo je možné považovať za škodu spôsobenú rozhodnutím nevydať povolenie na rybolov. Tá skutočnosť, že odporca mu odmietol vydať povolenie na rybolov bola jednoznačne preukázaná svedeckými výpoveďami, ako aj tým, že si bol nútený zakúpiť povolenie na rybolov u inej organizácie, ktoré však neoprávňovali k lovu rýb na revíroch materskej organizácie okrem toho revíru, ktorý je zaradený do celozväzového zoznamu revírov. Bol toho názoru, že pokiaľ by aj zaplatil povolenku na rybolov, táto by mu vzhľadom na chovanie jednotlivých štatutárnych zástupcov odporcu nebola vydaná.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Tvrdenia navrhovateľa, že mu odmietol vydať povolenie na rybolov, ako aj prevzatie členského poplatku sa nezakladá na pravde. Z vykonaného dokazovania je jasné, že navrhovateľ zaplatil poplatok za členskú známku 8. marca 2009, na základe čoho bol členom F. Q.. V roku 2008 dostal navrhovateľ na zväzové povolenie zľavu a zľavnenú povolenku spolu s členským zaplatil na jednom šeku. V roku 2009 mu zľava nebola poskytnutá, a preto za zväzovú povolenku odporcovi nezaplatil, ale rozhodol sa vybaviť si ju v F. X.. Na vznik škody nestačí len navrhovateľov názor, že by mu povolenka nebola vydaná. Vzhľadom na skutočnosť, že za povolenku nezaplatil, nemohol mu povolenku vydať a teda ani nevydaním povolenky sa nemohol dopustiť protiprávneho konania, keďže táto sa vydala až na základe potvrdenia o zaplatení. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ neprejavil záujem o vydanie povolenia zaplatením príslušného poplatku, hoci nepochybne mal vedomosť o jeho čísle účtu v banke a mal záujem vykonávať svoje rybárske právo vo vodách pod správou odporcu. Ďalej uviedol, že navrhovateľ získal zväzové povolenie na vody kaprové od F. Q. X. a k tomuto povoleniu patrí aj rybársky poriadok vydaný v súlade so zákonom č. 139/2002 Z.z. o rybárstve. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ bol a je členom F. X., tak aj na základe povolenky, ktorá mu bola vydaná F. X. bol oprávnený loviť vo vodách pod správou odporcu. Mal za to, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania a ani výkon oprávnenia rybolovu nie je škodou, preto nemôže existovať ani ďalší predpoklad vzniku na náhradu škody, a to príčinná súvislosť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods.3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky a námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľa sú totožné s námietkami uplatnenými navrhovateľom pred súdom prvého stupňa a tieto námietky nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a dodáva nasledovné:

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia každý, t.j. fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto všeobecnej zodpovednosti za škodu je, že niekto porušil určitú povinnosť (nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušenie povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v preskúmanej veci neboli splnené predpoklady zodpovednosti odporcu za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení vyhlášky č. 185/2006 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 139/2002 Z.z. o rybárstve v znení neskorších predpisov vyplýva, že povolenie na rybolov sa vydáva na žiadosť. Formálne náležitosti žiadosti neustanovuje zákon č. 139/2002 Z.z., ani vyhláška č. 185/2006 Z.z., ani stanov Q. J. I., rybársky poriadok a ani smernica o platení zápisného, členských príspevkov a o vydávaní povolení na rybolov. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nepochybne vyplýva, že pri podávaní žiadosti o vydanie povolenia na rybolov odporca uplatňoval neformálny prístup, kedy v podstate stačilo zaplatiť príslušný poplatok a žiadateľovi bolo povolenie vydané. Pokiaľ odporca nevydal navrhovateľovi povolenie na rybolov, neporušil žiadnu právnu povinnosť, pretože povinnosť vydať povolenie mu vzniká až po podaní žiadosti, ktorú treba vzhľadom na zavedenú prax u odporcu pokladať za podanú po zaplatení poplatku za požadované povolenie na rybolov, ktorý navrhovateľ nezaplatil. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ za povolenku nezaplatil, odporca mu povolenie na

rybolov nemohol ani vydať, a teda nevydaním povolenky sa nemohol dopustiť protiprávneho konania vo vzťahu k navrhovateľovi. Z uvedených dôvodov nebol splnený predpoklad zodpovednosti odporcu za škodu vzniknutú navrhovateľovi, t.j. protiprávne konanie zo strany odporcu. Za tohto stavu boli ďalšie odvolacie námietky navrhovateľa bezpredmetné a nemali vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 98,69 Eur za jeden úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k odvolaniu á 91,28 Eur, režijný paušál 7,41 Eur (§ 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .